

Világ proletárjai egyesüljeteek!

XXIV. évfolyam.

Abony, 1919. július 6.

27. szám.

ABONY

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Egyes szám ára 30 fillér.

Kapható Dohnál Róbert üzletében és a tözs-
dékben.

**ABONY JÁRÁSI DIREKTORIUM
HIVATALOS LAPJA**

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint előfizetési és hirdetési
díjak közvetlen a kiadóhivatalhoz küldendők.
— Nyilttér sora 1 korona. —

Forradalmak.

Irta: *Bakonyi Ferenc.*

A világtörténelem nagyon sok példát tud felmutatni arra, hogy mi-
kor az elnyomott és munkája érték-
kétől kifosztott proletáriátus meg-
unta a már elviselhetetlen kizsák-
mányolást és elnyomatást vad düh-
vel és forradalmi elszántsággal for-
dult azok ellen, akik a dolgozók
véres verejtékéből csengő aranyat
kovácsoltak. Aljas, önző céljaik eléré-
sére és fentartására nemzetközi szer-
veket létesítettek. A kartelek, tröszt-
ök és védővámok kifelé, a katonaság,
rendőrség és csendőrség befelé,
mind, mind, az ő sajátos osztály
érdekeik szolgálatában állott. A nem
nemzetközi piacokért való verseny
megindította a még mindig élénken
emlékünkben levő világháborút, 1914-
ben, mely háboru közel 5 esztendej
romboló munkája után megérlelte az
őt megindító oknak magának a ka-
pitálizmusnak bukását is. És jött a
nagy leszámolás az 1918. október
31-iki őszirózsás forradalom, mely
teret engedett ugyan a dolgozó pro-
letáriátus egy részének arra, hogy
az uralmon levő burzsoázia balszár-
nyaával együtt megdöntse és lerom-
bolja a feudális Magyarországot, el-
kergesse annak királyját, de éber-
en őrködött azon hogy az osztályural-
mat, így a kizsákmányolás lehető-
ségét továbbra is fenntartsa, a mind-
inkább feltörekvő, saját sorsát intézni
akaró munkásságot. A régi recept
szerint üres ígérekkel akarta jól-
lakatni, hangzatos frázisok kiköpé-
sével, mint például: A minden ka-
tonának 10—20 hold föld ígéretése,
melyről rövidesen megállapítottuk,
hogy még a felének sem lehetett
volna jutatni ugyan, de munkátlan
jövedelmhez jutott volna továbbra is
a földbirtokos osztály. Ilyen és ehhez

hasonló reformokkal és szépségta-
paszlatokkal akarták kifoltozni a régi,
korhadtt kapitalista világrend düle-
dező épületét. A politikai hatalmat
mindinkább kisajáttító munkásság pe-
dig, közben rájött arra, hogy a sa-
ját sorsát toldozó-foldozó társadalmi
reformokkal soha meg nem valósít-
hatja, mert a polgári osztályokkal
való megalkuvás, az ő évtizedeken
át hirdetett programjának csak az
elalkuvását jelentheti.

Mit is jelentett volna az a nagy
garral és nemzetközni kokárdával
feldiszított földreform? Semmi más-
t, mint újabb becsapását és kijátszását
a dolgozóknak, illetve a földnélküli
földművelésszegényeknek, Elsősorban
azért, mert a 10 hold földeket nem
jutalom képpen akarta kiosztani, ha-
nem megvásároltatni, illetőleg jó
pénzért eladni, hogy így adófizető
jobbágyaivá tegye azokat. kik közel
5 éven át, vérük hullajtásával meg-
védték az ő hazájukat, azt a hazát,
melyben a dolgozóknak csak kin és
szenvadás jutott osztályrészül. De
igaztalan is lett volna mert éppen
azokon nem segített volna, kik erre
leginkább rászorultak — földnélküli-
eken.

Nyilvánvaló, hogy belterjes gaz-
dálkodás csak nagy birtokon végez-
hető és ha egy 1000 holdas birto-
kot 100 kisholdas birtokra parcellá-
zunk, ugyancsak szükség van 100
külön lakóházra, udvarra, kertre, jó-
szágra és gazdasági eszközökre, amit
az 5 éves háboru után minden ja-
vaitól kifosztott, lezüllött ország nem
tudott volna előállítani. Másrészt pe-
dig az 5 %-os kamattal megvásá-
rolt ingyenvárat semmiképpen sem
lehetett volna a többtermelő, vagyis
belterjes gazdálkodásra felhasználni
stb.

Az uralmon levő konjekturákat
kihasználó kapitalista osztály vég-

elgyöngülése és a munkásság fel-
törni vágyó forradalmi akarata végre
elérkezettnek látta az időt egy újabb
forradalomhoz a március 21-hez, ami-
kor a teljes irányítást illetőleg az
egész politikai hatalmat magához
ragadta és ezzel életbe léptette a
proletár diktaturát, mely három hó-
napos fennállása után megalkotta
korszakalkotó munkáját a proletár
állam új alkotmányát, melyben talá-
lunk majd módot, az oly régen va-
judó földkérdés igazságos megol-
dására is.

Ez a proletár diktatura ugyszól-
ván vér nélkül létesült. A burzsoá-
zia példátlan gyáva módon, harc
nélkül adta fel a várat. Lemondott
az uralomról, megbnkott. Teljesen
elernyedve, még a védekezésre sem
látszott képesnek.

Am cáalódott az, aki azt hitte,
hogy a burzsoázia nem fog utat és
módot keresni és találni arra, hogy
minden gyávasága mellett ne támad-
jon neki a magyar proletáriátus ural-
mának. Hetek óta folyó rendszeres
akna munkával, felekezeti izgatással,
entente pénzen megvásárolt hulligá-
nokkal szeretné visszacsinálni a régi
jó világot, melyben a magán tulaj-
don szent jelszavával előlrül kezd-
hetnék az elnyomatás és kizsákma-
nyolás isteni világrendjét.

De az elnyomott és kiuzsorázott
munkásság nem hagyja többé meg-
tévesztetni magát és tudja azt, hogy
most kell véglegesen leszámolni azzal
a tőkés osztállyal, mely évezred óta
szipolyozza őt és megrabolja munkája
gyümölcsétől. Ezért igyekezik a dik-
tatura erejével és a fegyverek hatal-
mával megvédeni a március 21-iki
forradalom eredményét. Hiába pró-
bálkozik a burzsoá osztály ellenfor-
radalmi puccsokkal, mert a proletá-
riátus forradalmi elszántságán meg-

kell törni minden olyan kísérletnek, mely az ő hatalma ellen irányul.

A közel multban nálunk járt egy rokkant katonákat szállító olasz missió, megvizsgálta a mi állami be rendezkedéseinket és intézkedéseinket, melyre azt mondották: Ha mindent meglehet is Magyarországon csinálni, de hogy a kapitalista rendszer még egyszer visszajöjjön, az teljesen kizárt dolog. Hisszük és reméljük is, hogy nem jöhet vissza soha többé!

Iskoláink.

A Népszava f. é. június 28-iki számában Somogyi Béla elvtárs szakavatott tollal megírt cikk jelent meg Népoktatásunk legsürgősebb feladatai címen.

Nem célo, hogy a cikket e lap hasábjain ismételjem, csupán e lap olvasóinak figyelmét szeretném ráirányítani arra, hogy szakértő ember mit tart a népoktatás legsürgősebb feladatainak és hogy ezen feladatok közül, melyeknek megvalósítására országszerte a közeljövő feladata, mi valósított már meg nálunk, Abonyban, tanubizonyosságául annak, hogy Abony tanító-sága és művelődési osztálya megértette az idők jelét s munkájával, teljes erejével a népkultúra emelésének szolgálatába állott.

Négy pontban foglalta össze Somogyi Béla a legsürgősebb teendőket. Ezek: az egy tanító, osztatlan iskolák megszüntetése; a népiskolák megszüntetése; a népiskolának 8 osztályra való kifejlesztése; az iskolakötelezettség keresztülvitele és végül új tankönyvekről való gondoskodás.

Az egy tanító, osztatlan iskola volt nálunk a tanítás eredményének legfőbb kérekkötője. Bárki könnyen elképzelheti, hogy egy tanító, legyen bármennyire is szakképzett, egy tantermes iskolában, hol hat különböző osztályba járó növendék van a szó legszorosabb értelmében összezsúfolva, átlagos eredményt is alig érhet el. Sok tekintetben így volt az nálunk is, míg a művelődési osztály ez állapotot meg nem szüntette olyanformán, hogy minden egyes osztály élére külön tanítót állított. Ma Abony belső területén összesen 2 iskola van csak, hol 2—2 osztályt összevontan tanít 1—1 tanító. Ezzel azonban csak látszólag segítettek a dolgon, mert osztott iskolában is bajos eredményt elérni, mikor egy-egy osztályban 80—100 vagy ennél is több növendék van. Új tanítókat kellett tehát alkalmazni, ezek számára új tantermeket megnyitni, hogy egy-egy tanító növendékeivel jobban foglalkozhassék és ma Abonyban 6 tanítóval van több, mint áprilisban volt és ezzel a sor még nincsen lezárva, a tanerők száma mindaddig fog szaporodni, még el nem jutunk addig, hogy a tanító osztályában 40—45 növendék-nél több nem lesz.

A másik dolog a népiskolának 8 osztályra való kifejlesztése. Ennek Abonyban senmi akadályja nincs. Szerencsére van polgári iskolánk és nem kell egyebet tenni, mint 14 éves korig a mindennapos iskola látogatását mindenkire kötelezővé tenni.

A harmadik az iskola kötelezettség keresztülvitele. Ha lesz elég tanítónk, ha

rendelkezésünkre áll kellő számú berendezett tanterem, nem hiszem, hogy akadna egy szülő is, ki elvonná gyermekét az iskolázástól. A legjobb úton haladunk különben is. Abonyban husvét táján 400-nál többre ment azok száma, kik bár iskolaköteles korban voltak, nem jártak iskolába. Nem keresem most az okokat, miért nem, csak rá akarok mutatni, hogy 400 be nem iskolázott növendék közül május közepe óta 186-an rendszeresen járnak a mindennapos iskolába. Reméljük, hogy a legközelebbi tanévben nem lesz Abonyban iskolába nem járó tanköteles gyermek.

A negyedik dologról, az új tankönyvekről való gondoskodásról csak annyit jegyzek meg, hogy e kérdés megoldása nem a helybeli művelődési osztály feladata. E kérdést országosan, sürgősen megoldani a közoktatásügyi népbiztosság feladata, mely feladatának reméljük, idejekorán meg fog felelni.

Nagyon rövidre fogtam mondani valómat. Végeredményül csak azt óhajtom megállapítani, hogy a helybeli művelődési osztály a legsürgősebb népoktatási feladatok nagy részét előbb megoldotta már, mint arra illetékes helyen gondoltak. Sokaknak talán kapcsolásnak tűnt fel működésre és az iskolák régi rendjébe való beleszólása, de aki igazán mélyére akar nézni a dolognak, aki szívében viseli az iskolák dolgát, csak örülhet rajta, hogy Abony iskoláiban már megtörtént több olyan változás, melyek az ország összes iskoláiban csak a jövőben valósulnak meg.

Paedagogus.

Válasz az abonyi vörös katonáknak.

Proletár testvérek!

Nyugodt lelkiismerettel végezzétek munkátokat a proletár diktatúráért, a szebb és boldogabb jövőért, amelyért mi is küzdünk, ha már nem ott a lövészárookban veletek, de küzdünk idehaza a burzsoáziával szemben. Nem célunk az, amiért ott lent szenvedtek, ha kell vért is áldoztok, tőlünk mindezekért elismerést ne kaptatok, nekünk proletár testvéreknek, kötelességünk eleget tenni és elismerést adni ezért az önfeláldozásért, amit Ti gyakoroltok.

Proletár testvérek!

Ne üljétek fel azoknak a kórsa híreknek amelyek bizonytalan forrásból fakadnak, mert ezek a megbontója a mi célunknak, de annál erősebb fegyvere a burzsoának. Elvtársak! Nyugodt lelkiismerettel mondom nektek, hogy mi nem vagyunk Madarászok és Teszáryk, akik részükről örökös kenyeret hittek a kapitalista rendszerben. Mi tudunk számolni a következményekkel, hogy azon munkát, amit végezzük, azt becsületesen elvégezzük, nyugodt lelkiismerettel mondom, hogy ezért nem fogtok ránk követ dobni, Annyi azonban bizonyos, hogy a mi gyalázatos elődeink bűneiért is nekünk kell szenvedni, addig, míg az új termés meglesz. Ezt azonban nem kell hogy bővebben kifejtssem, nem akarunk ígérekkel megnyugtatni benneteket, mert az nem célunk, hogy csak ígérjünk, az csak a kapitalista rendszernek volt a célja, hogy ígért, de dem adott. De annál erősebb a hitünk és a meggyőződésünk, hogy nem lesz egyetlen proletár sem, aki dolgozik, segít építeni,

hogy nélkülözzön. Azok akik nem dolgoznak, azok nem fognak enni. Hogy példát hozzak erre fel, elrendeltük a munkakényszer, nehogy azt gondoljátok, hogy azokra, akik dolgoznak, hanem akik eddig heremódra éltek s fehér keztyűt viseltek. Hogy nem esik jól nekik, annyi bizonyos.

Azért legkevésbé se csüggedjétek, mert célunk elérésével csak boldogabb jövőt várhatunk, tehát minden erőnket össze kell, hogy szedjük, hogy azon célt, melyért küzdünk, meg is tudjuk tartani, amit erősen hiszünk és kell, hogy ezt mindnyájan közösen higgyük, hogy egészséges munkánk után szebb, és boldogabb családi otthonra találjunk, a kommunista társadalomban.

Éljen a proletár diktatura!

Éljen a nemzetközi vörös hadsereg!

Éljenek a mi abonyi vörös katonáink!

Abony, 1919. június hó 19-én, a direktórium nevében:

Eltvársi üdvözlettel:

Sulyok István.

A Direktórium hirdetései.

Tévedések a gabona fejkvóta körül.

A gabona fejadag még nincsen és nem is lehet megállapítva, mert hiszen csupán a próba cséplések fogják megmutatni, hogy milyen lesz az idei termés. Ezt azért kell hangsúlyoznunk, mert sokan úgy értelmezték Hamburger elvtársnak az újságokban megjelent cikkét, hogy a gabona adag fejkenként és évenként 72 kg. lesz. Pedig Hamburger elvtárs illyent nem mondott, hanem azt fejtegette, hogyha az arató részt, vetőmagot és a munkabér konvenciót, a termelőknél meghagyandó gabonát, a termésből levonjuk, akkor egy holdról a közélémezésre átlag 72 kg. marad. Ez a kilátás a kedvező időjárás következtében lényegesen javult, de különben is mint már ezt vasárnapi gyűléseinken is kifejtettük, a földművelő proletárok fejadagjára semmiképpen sem vonatkozik.

A fejadagot a helybell vezetőségből összeállított termést ellenőrző bizottság, teljes felelősséggel és belátással fogja megállapítani és pedig mindenkit megelőzőleg. A megállapításnál számlításba fogják venni, hogy ő termeli a gabonát és pedig nehéz munkával, természetesen, hogy az így megállapított mennyiséget beszolgáltatni nem tartozik és azt senki el nem rehvirálhatja. Minden ezzel ellentétes állítás aljas hazugság és megtévesztés azok érdekében, kiknek a proletár diktatura nem áll érdekében.

Azokat, kik ilyen és ehhez hasonló hamis híreket terjesztenek, ellenségei a proletáriátusnak és a tanácskormányának, ezekkel szemben a legkiméletlenebbül fogunk eljárni.

Középiskola Abonyban.

Az abonyi művelődési osztály középiskola első osztályának megnyitását tervezi f. é. szeptember 1-re. A középiskola első osztálya a gimn. és reáliskola 5-ik, a kereskedelmi és tanító illetve tanítónőképző intézet első osztályának felel meg.

Főösleges kiemelni, hogy a művelődési osztály e tervével mily nagy anyag

terhet akar a szülők vállairól levonni, kik eddig gyermekeiket polgári iskolai tanulmányaik befejeztével idegenben voltak kénytelenek iskoláztatni.

A művelődési osztály az iskola megszervezésével Steiner Zoltán dr. polg. isk. tanítót bizta meg, ki kéri az érdeklődő szülőket és növendékeket, hogy közelebbi megbeszélések végett f. hó 8-án d. u. 4 órakor a polgári fiúiskolában megjelenni szíveskedjenek.

Népgyűlést

tartott m. hó 29-én városunk lakossága a városháztéren.

Az első szónok, László András, a földm. szöv. titkára, járásunk szovjet képviselője behatóan ismertette a Kommun állam új termelési rendjét, elosztását s a Tanács Köztársaság berendezkedésének rendjét. A nagy számban összejött hallgatóság lelkesedéssel vette tudomásul a nagyjelentőségű kijelentéseket, mely után Bakonyi Ferenc elvtárs felhívására a földműves hallgatóság saját helyiségükbe, az iparosok a párthelyiségbe, a nők pedig a szinkörbe vonultak.

A földműveseknek Szabó Károly elvtárstartott előadást Osztyágharcok czimén, mellyel nagy lelkesedést váltott ki. Beszéltek még Bereczki, Sulyok és Márkus elvtársak, kiknek indítványára elhatározták, hogy minden vasárnap tartatnak összejövetelt, a heti események megbeszélésére. A gyűlés lelkes hangulatban oszlott szét.

Igen érdekes és minden részletében figyelemre méltó napirend terjesztett elő a színházban. A napirend egyetlen tárgyát Bakonyi elvtárs merítette ki: a dolgozó nők megszervezéséről a proletár államban. A beható értekezést lelkes hangulatban tette magáévá a nagy számban össze sereglett hallgatóság. Engel elvtárs közléseinkről beszélt mit helyeslőleg vettek tudomásul.

Nagy elismerést váltottak ki Szabó Károly és Csobán Miklós polit. megbízott elvtársak, kik — a többek közt — nyomatékos érvekkel támogatták Bakonyi elvtárs működését, különösen lapunkkal kapcsolatban, felhíván a lakosságot, hogy szorgalmasan olvassák azt, melyben minden irányban autentikus tájékozódást merithetnek.

A kékpénz érvénytelen.

Julius 1-től kezdve tilos kékpénzzel fizetni.

A Forradalmi Kormányzótanács CXI. számú rendeletének 2. szakasza szerint az Osztrák-Magyar Bank 50, 100, 1000, 10.000 koronás bankjegyet folyó évi július hó 1-től kezdődően forgalomképességüket elveszítik. A ki a fől sorolt bankjegyeket ez évi július hó 1-én túl fizetésül fölhasználja, elfogadja vagy a rendeletet bátmí módon kijátsza, forradalmi törvényszék elé kerül. A kiszabandó büntetésen fölül a tettes birtokában talált összes ily bankjegyek elkobzds alá esnek.

A följelentőt jutalmul az elkobzott összeg értékének fele része illeti.

A forgalomból kivont bankjegyeket a Postatakarékpénztárnál vagy bármely a Tanácsköztársaság ellenőrzése alatt álló pénz-

intézetnél, illetően ezek bármely közvetítő helyénél ez évi

augusztus hó végéig beváltás és kicserélés végett be lehet mutatni.

A kicseréléssel kapcsolatban semmi nemű levonásnak helye nincs, a beváltó intézet azokat teljes koronaértékben cseréli be a magyar Tanácsköztársaságban forgalomképes pénznemekre. Ezzel szemben a rendelet 6. szakasza szerint a forgalomból kivont bankjegyek a beváltásra kitűzött határidő alatt szocializált pénzintézeteknél betét vagy folyószámlára is helyezhetők és az ily követelések fölött annak birtokosa korlátlanul rendelkezhetik, sőt követelése után még négy százalék kamatra is van igénye.

A forradalmi törvényszék ítéletei:

Abony Járásai forradalmi törvényszék a következő marasztaló ítéleteket hozta:

Urhán János kocséri lakost, szándékos emberölés, betöréses lopás és fegyvertilalom megszegésének büncselekményei miatt 15 évi fegyházra, — Gyóni József kocséri lakost fegyvertilalom megszegésének büncselekménye miatt 6 havi börtönre és 2000— korona pénzbüntetésre, — Mihályi Balázs né kocséri lakosnót rágalmazás vétsége miatt 700— korona pénzbüntetésre, — Hegyi Andrásné hatóság ellen elkövetett becsületsértés büncselekménye miatt 20 napi elzárásra ítélte.

Be kell szolgáltatni a gyógyszeres üvegeket.

Valamennyi vidéki Munkás- és Katonatanácsnak!

Felhívom, hogy hatáskörében sürgősen intézkedjék kellő módon való közhírré tétel útján alanti rendeletnek életbe lépéséről.

Rendelet a gyógyszeres üvegek és tégelemek beszolgáltatásáról. Mindazon községek lakói, ahol helyben van gyógyszer-tár, kötelesek az elhasznált gyógyszeres üvegeket és kenőcsös tégelyeket 48 órán belül, mindazon községek lakói, ahol gyógyszer-tár helyben nincs, a lehetőség szerint 8 napon belül kitisztva a legközelebbi gyógyszer-tárba beszolgáltatni.

A gyógyszer-tárak a kellően kitisztított üvegeket, illetve tégelyeket kötelesek a következő árban visszavenni:

Gömbölyű üvegek:

100 gramm	0.56	K
200 "	0.80	"
300 "	1.08	"
500 "	1.56	"
750 "	2.08	"
1000 "	2.82	"

Szegletes üvegek:

50 gramm	0.64	K
100 "	1.08	"
200 "	1.08	"
300 "	1.59	"
500 "	2.32	"
1000 "	3.52	"

A tégelyek az érvényben levő taksa-árak 50 százalékáig váltandók vissza.

Aki jelen rendeletben foglaltaknak nem tesz eleget, forradalmi törvényszék elé kerül.

A rendelet végrehajtásáról a munkástanácsok tartoznak gondoskodni.

Budapest, 1919. július hó 3.

Munkaügyi és Népjóléti Népbiztosság.

Osztyágharc és forradalom Magyarországon.

Írta: Szabó Károly.

A magyar munkásság ma 1919. júniusában mint Heros emelkedik magasra kezében a világforradalom zászlójával. Mint Encelades kezdte, a szenvedés, a nyomor és kizsákmányolás hegyei alá temetve és ma lerázta a hegyeket és mint magának még ma, minden melléje álló ország munkásságának testvére holnap, derekasan állja a harcot és építi a jövője tempiómát. Maroknyi csapatait, vörös hadseregét, a világ a burzsoáziájának zsoldos farkas bandái minden támadása dacára forradalmi szelem hatja át és kovácsolja ércfalként a martalóc imperiálisták prédara törő fehér gárdái elé. A belüli dolgozó fehér ellenforradalom pedig éleszti a tüzet, az eszme fellobogó tüzet, melyet, mint jeledást, repesve várnak az európai kapitálisták utáivalva tűrő, szabadulás útján utánunk jární akaró munkásság milliói. — Még csak hónapokról van szó és az a forradalmi láng, a mi Oroszországból átröppenve hozzánk felgyújtja a kizsákmányolás ezeréves horhadt templomát, a feudó burzsoá államot, szikrázva száll tova, majd nyugatra gyújtva és rombolva, hazug tanok nyomán épülő emberkinzó iársadalmi rendeket, szabadítva megnyomorgatva élő millió szenvedőket. Addig pedig őrizzük a forradalom szent tüzet és élesszük, mert az ő lángja fog megmenteni minket, tovaröppenve éget millió gazságot és világosít meg ma még tévelygő milliókat.

Ma a magyar munkásságnak csak egy dolga lehet. Hinni a világforradalomban, — mint a kapitálista termelés a világ legnagyobb imperiálista háborujában összetört eme holttestnek — sirásójában. — Hinni a világforradalomban és kitartani addig, míg minden dolgozó eszménye a szociálisták győzelme érik. A felszabadulás útja hosszú és messzire van a cél a nagy munka célja. — De a szántó-vető, — szántva és vetve — vajjon remél-e termést másnapra. Sohasem. Tudja, hogy a termés csak kitartó és becsületes munka eredménye lehet egy év múlva, de az eredmény lehet százszoros is.

Proletárok! A szabadulás vetése a hűn és kizsákmányolás diktatura szántotta földjén zsendül már, de messze még az aratás és betakarítás. De hinni és kitartani tudók majdan bizton arathatnak és takaríthatnak, És az aratás nagy világünnepén (Mórisz álma ez) talán már testvéres lesz minden proletár és ismeretlen kihalt fogalom buzsoá. Mi magyar munkások a világforradalom szikrájára építettük a Diktatura templomát és tudjuk, hogy a világreakció vihara nem döntheti meg falait, az csak a forradalom szikráit röpítheti tovább, hogy lángbaborítson mindent, mindenütt és mindenhol, mert a szociálisták megvalósítása szükségszerűség ma már, — lét, vagy nem lét kérdése lévén, — előtérbe jut mindenütt ma holnap, de minden szükségszerűsége mellett a forradalmi akarás kohójában izzik valósággá csak amihez Európa munkásságának a tüzet

a sokat szenvedett, ma a világ távoli részén előretolt őrsékként a világ megváltó szocializmusnak egyedül álló, harcoló kis csapata, a magyar munkásság fogja szálítani.

Osztálytagozódás 1918. novemberig.

Világos mindazok előtt, akik a történetét materiálista szemmel vizsgálják és mindennek mozgatójául és alapokául az osztályharcot ismerik el, hogy az 1848-as magyar forradalom egy kompromissumba fulladt, a nagy birtok és a nagytőke megegyezésével. A háboru irtó két évének rettenetes terhét cipelő jobbágy felszabadulása csak névleges volt, de nem történt meg a burzsoázia hatalomra jutása sem, mert a nagybirtokosság maradt a legszámottevőbb politikai hatalmi tényező továbbra is, olyannyira, hogy a jobbágy vállaira a tized helyett hosszú éveken keresztül az urbéri megváltás terhét nyomhatta, mintha már a magyar történet 950 letűnt esztendeje alatt hosszú századok átrobotolásával nem szolgálta volna meg az ország minden rögét. A nagybirtok azon egyezségére, mely a magyar ugaron tengődni hagyta kezdetben az ipart, Ausztria részéről kényszerített. Azonban az egyezséget, amelyik vitális érdekeit sosem érintette, mert terheit (hadügyi, flotta, külügy, udvartartás) a paraszt és kisbirtokos és iparüző osztályra hárította, mégsem állta becsületesen, mint azt a függetlenségi és alkotmányért folytatott hosszú harca a magyar képviselőháznak eléggé bizonyítja. A nagybirtokosság amelyik a parlamentben „függetlenségi harcot” — csak úgy szájjal az igaz — harcolt, nem azért küzdött, hogy az ország függetlenségével egyetemben modern, az irtózatot nyomorban szenvedő dolgozókat fölemelő és élni hagyó politikai és termelési alapokra fektessék, hanem inkább azért, hogy az Ausztriától elszakadt agrár Magyarországon a tőkés és iparüzők támaszukat (Ausztriát, amelyik a magyar iparnak egyetlen támogatója is volt a hatalmon lévő nagybirtokossággal szemben magától értetődőleg azért, mert minden vállalatban pénzügyileg volt érdekelve) elveszítsék és így a független Magyarország Románia állapotára jutva magyar bojárok prédája ként kikapcsolva a világ egyeteméből új jobbágyi ezerév földje maradhatna. Megazután elérné az önmagát Ausztriától függetlenített országban a nagy birtokosság azt, hogy azt a kis politikai hatalmacskát, amit a nagy tőke szerényen és subventiókért mindig a nagybirtokosság érdekében gyakorolni kész, elvesztené, esetleg tönkre is menne és így az ipar lezüllését feltétlen nyomon követné a városi proletáriátus — eme utált szocialista, elégedetlenkedés és földmunkás rabszolgák új eszmékkel bolondító réteg kivándorlása' vagy mezőgazdasági proletárrá átalakulása, ami a szocialis mozgalom meggyöngyülését jelentené Magyarországon, mert hisz tudvalevő, hogy az osztálykarcnak és a szocialis mozgalomban avant gárdája mindenhol az ipari munkásság. Ah! Egy szocialista mentes Magyarországon. A nagybirtokosság vezető politikusainak örök álma és soha el nem ért fantázmagóriája, mert ok tagadhatatlanul komolyan hitték, hogy meg lehet állítani a fejlődés dialektikai rendjét. Ha a magyar ugart körülkerítjük, függetlenítjük, akkor aztán örök sötétségbe meríthetjük. Igaz, hogy a függetlenségi mozgalom ezen ludpolitikai célja ellenében volt a nagybirtokosságának egy

Bécs felé húzó része, amelyik a nagy egyezséget, amit a szabadság harc után a nagy birtok és a nagyipar között, tiszteletben tartották, már csak azért is, mert a magyar mezőkön termő élet kévei nagybirtokosságé maradtak és a nagyipar csak a tallózás jogával élhetett. Ezek a derék nagybirtokosok azonban szintén ügyeltek arra, hogy a magyar föld ne foroghasson és Béccsel a császárság hatalmi rendje atáit talmi virulásba ágadozó eme burzsoával összefogva jóbarátként nyomjanak el ideát minden földműves mozgalmat. Meg nem feledkezve az egyiptomi sötétségnek paplégiók általi egyuttali terjesztéséről sem. Odaát pedig szintén csak az ultimátóval a k. u. k. seregekkel folytsák vérbe a városi munkás sztrajkját, a papok hizási lehetőségét magától értetődőleg kultiválva és államilag segítve. Addig hullatták jóllakottan a szenvedő munkásság vérét ideát és odaát is egymást támogatva, mint két jóbarát a papos-, zsidócsászáros burzsoázia és betyár Miskás-, szolgabirós-, csendőrös magyar nagybirtokosság, míg odább nyugaton a „műveltség és kultúra” honában megindult a koncert, a piacért, a világ újra felosztásáért hogy évek rémes fegyverkezésével sulyosított haditanca és diplomáciai lüzijátéka után a történelem legnagyobb kataklizmája a világháboru.

Folytatjuk.

HIREK.

— **Olvasóink figyelmébe.** Mai számunkban egy a nagy fellélegzés a diktatura után írott könyv folytatolagos közlését kezdjük meg — címe: „*Osztályharc és forradalom Magyarországon.*” A ma már multnak számító gyönyörű küzdelem van megírva és ipari proletár osztály-tudattal magyarázva a sorokban az a küzdelem, amit a magyar munkások folytattak 1918-tól egész a proletáriátus forradalmi osztálydiktatúrájáig. A ma harci napjainak agitáló és tanító műve a könyv. A közvetlenséggel és zamatos magyarsággal megírt mű nagyon alkalmas arra, hogy a mai kort megértő, hitet, önbizalmat és reményt, a meg nem értők pedig tudást merítsenek belőle a dolgozók ügyének végleges diadaláig. A könyv írója Szabó Károly elvtárs a Központi Tanács tagja, jelenleg a vörös hadsereg harctéri szolgálatot teljesítő hadügyi megbízottja. Bizalommal kezdjük a könyv folytatolagos leközlését, mert tudjuk, hogy a mindinkább föltörekvő és tudni vágyó proletáriátus sokat fog tanulni belőle.

Bakonyi Ferenc.

— **A direktorium rendeletei.** Felhívja a járási direktorium a községi direktoriumokat, hogy az aratásra s a bekövetkező szárazságra való tekintettel, szervezzenek tűzoltóságot; — a tűzrendészeti felszereléseiket azonnal hozzák rendbe, a teckendőket hozassák jókarba s elegendő vízkészletről gondoskodjanak. E tekintetben szigorított ellenőrzés s mulasztás esetén megfelelő megtorlás fog gyakoroltatni.

— **Nép- és állatszámilálást** rendelt el a direktorium Abony területére. Ezt a nagy körültekintést és fáradtságot igénylő munkát a tanióság végezte el mult hó 11-től kezdődőleg 2 héten át. Az így nyert adatok sok eddig nem ismert dolgokra vetnek világot és sok irányban

tájékozódást nyújt az előljáró direktoriumnak. A számlálási adatokból majd közlünk egyet-mást.

— **Gyermekágyasok figyelmébe.** Felhivatnak mindazon elvtársak, akik a Kerületi Munkás és betegsegélyző pénztárnál biztosítva vannak és április hó 1 óta gyermekük születelt, azonnal jelentkezzenek nálam (városháza 20. számú szobában), valamint azok is, akiknek feleségeik szülés előtt állanak de csak abban az esetben, ha a fenti pénztárnál biztosítva vannak. A jelentkezés célja az, hogy a Tanácsköztársaság minden dolgozót segíteni óhajtván, tehát a biztosított munkás dolgozó feleségét is azzal, hogy ha férje bérért dolgozik a munkaadója biztosítani köteles s még utánna felesége szülés esetén 6 heti segélyben részesül és a bábapénzt is megkapja. — Vincze Bertalan ker. munk. bizt. pénzt. megb.

— **A postatakarék által kibocsátott ötkoronás pénzjegyek szövegének módosítása.** A Forradalmi Kormányzótanács XVII. számú rendelete alapján a Postatakarékpénztár által kibocsátott ötkoronás pénzjegy jegyoldalának közepén elhelyezett szöveg olyképmódosul, hogy az „Osztrák-Magyar Bank bankjegyeire” szavak helyére a „más törvényes pénzjegyekre” szavak kerülnek. Egyebekben az ötkoronás pénzjegyekben az ötkoronás pénzjegy változatlan marad. A módosított szövegű koronás pénzjegyek július 5-én kerülnek forgalomba. A régi szövegű ötkoronás pénzjegyek forgalomba maradnak.

Pályázat.

Az abonyi munkástanács községi szülész női állást hirdet. Havi fizetés 150 korona. A pályázó tartozik a szülést és ezzel kapcsolatos munkálatok lefolytatását elvégezni, mosás nélkül. Az állás azonnal elfoglalható. Pályázatokat a helyi direktoriumhoz kell beadni.

Uránia

mozgó színházban
ma előadásra kerül

A BÁNYA TITKA

dráma 4 felvonásban.

Kezdeté este 7 és fél
9 órakor.

Helyárak: Páholyülés 5 kor,
fenntartott hely 3 kor. 50 fillér,
I. hely 3 kor. II. hely 2 kor. —
fill. III. hely 1 kor. Gyermekje-
gyek érvénytelenek.

Szerdahelyi János

könyvnyomdájában egy tanuló
fizetéssel felvétetik.